

Tack för att ni hör av er! Vi håller med om att vi som fackliga organisationer har ett ansvar i de stora samhällsförändringar och omställningar världen står inför – inte minst kopplat till klimatkrisen. Hur det ansvaret ser ut är på vissa sätt givet och på andra sätt inte.

En av Psykologförbundets roller i den omställning samhället står inför är att försöka hitta gemensamma vägar framåt i de sammanhang och på de arenor där vi redan finns. Att initiera och ingå i dialog, förhandlingar och samverka med arbetsgivare, makthavare, forskare och allmänhet är ett självklart sätt för oss att bidra på. För att nå förändring tror vi att olika slags engagemang och påverkansarbete behövs.

Det tydligaste sättet Psykologförbundet bidrar med det som ni önskar i ert brev, att fackförbunden *"...kan och bör [...] ta ställning för sina medlemmar som engagerar sig kring klimatkrisen, stödja aktivister och hjälpa till att värna demokratin."*, är genom att vi som facklig organisation självklart aktivt jobbar för enskilda medlemmars arbetsrättsliga rättigheter. Detta gäller även när medlemmen gjort något som enligt arbetsgivaren anses vara "fel" inom ramen för anställningen, t ex vid civil olydnad. Det är en grundläggande rättighet, och ett av de viktigaste skydd som ett medlemskap i ett fackförbund innebär. I Psykologförbundet finns också ett etikråd, som medlemmarna kan kontakta för att rådgöra med om yrkesetiska dilemman. Kanske kan det vara av värde i vissa av de situationer ni beskriver, där yrkesrollen som psykolog kan krocka med andra värden och förväntningar?

Utöver detta är fackförbundets uppgift och roller demokratiskt reglerat, vilket i vårt fall innebär att det är medlemmarna i Sveriges Psykologförbund som beslutar vilka frågor förbundet ska prioritera, utifrån våra stadgar och i övrigt av kongressen beslutade styrdokument. Vid förbundets senaste kongress 2020 antogs ett omfattande politiskt program och flera motioner, bland annat en om ökat klimat- och hållbarhetsengagemang, och förbundsstyrelsen har ägnat en del tid åt att diskutera hur detta bör göras i samklang med övriga uppdrag medlemmarna har gett oss. Vi har landat i att det bästa sättet för Sveriges Psykologförbund att hantera detta är att systematiskt koppla hållbarhetsfrågor till våra centrala frågor i påverkansarbete och i olika samverkansforum. Styrelsen menar att klimat- och hållbarhetsutmaningarna har bäring såväl på de traditionellt fackliga frågorna, som på de professionsföreträdande, där vi tror att psykologer och psykologisk kunskap har mycket att bidra med i omställningen.

Det är en ansvarsfull och långt ifrån självklar uppgift hur vi bäst värnar medlemsnyttan och balanserar olika intressen för i vårt fall för närvarande 12 500 medlemmar. Aktivism av olika slag i psykologkåren är något som väcker mycket känslor och skilda åsikter; Vi har tagit emot samtal från medlemmar som tycker att vi tydligt ska ställa oss bakom klimataktivistiska handlingar, liksom från andra som kräver att förbundet enbart bör fokusera på våra huvuduppdrag.

Vår förhoppning är att detta engagemang leder till ännu fler samtal och, framför allt, ett ökat engagemang inom förbundets demokratiska strukturer.